

Lodoi May Actio.

cussio seu discussio bonorum, quid. E-
stus que forma duplex. Actionem reuocato-
riam indistincte ex maleficio na-
tū cap. 10. fol. 655

Quod venturā in actione reuocato-
ria, & an medij temporis fructus, hoc
est, qui inter alienationis fraudulosa;
& cōtestationis tempus, percepti sunt.
a possessorē restituī debent. Et an is,
qui fraudem alienationis participauit,
possessorē male fidei decatur. Rē ipsam
creditorī restituēdam, non debitori,
aduersus Fab. cuius etiam alia distin-
ctio recitetur cap. 11. fol. eod.

De actione hypothecaria. Seruiana,
quā Scutiana. Seruiana à Saluiano in-
terdicto, vt discepere; praepter veterum
rationes inter se collstantes. Cui v-
traque actio hypothecaria competat,
& quartum nōmīnum rerum. In quibus ad
similitudinē. Fructus extantes, etiam in-
dustrialis, tacite obligatos esse colo-
po, nequicquā Bar. insciantē. Colō-
nus & inquilinus, quo pacto inter se
differant. An inuenta ē secundo con-
ductore bona tacite rei domino pi-
gnorata sint. Quatio, aduersus com-
mūnem, subtiliter decata. Declarata &
ab oppositorum incorsib⁹ erēta
I. solutum. §. solutum. de pigno. action.
cap. 12. fol. eod.

Nomina non esse tacite obligata,
pro pensione fundi, nouis rationibus,
aduersus frequentiorē opinionem.
Nomina an inter immobilia, mobilis-
ve cōfessantur, necne. Pecuniam, ad
quotidianū vñm dēfinitam, tacite
non obligari, alia ratione, quam qua
ab aīs redditū cap. 13. fol. 655

Pigno & hypothēca quo pacto in-
ter se discepere, & in quibus conve-
niunt cap. 14. fol. eod.

Duplex hypothēca genus. Pignus
pactuum quid, & in quibus caūs
locum habeat: viue discepere &
conventionalis. Perpetua & instrumentarū
vis, sententia non item. Non pauca ad
praxim, vñmque forensēm pertinen-
tia cap. 15. fol. en.

Duplex conventionalis pignoris di-
uisio. In quibus caūs, tacite pigno
principi contrahit cap. 16. fol. 657

Hypothece quid sit. Hypothece &
venditionis confusio, ferē natura &
ratio. Declarata in quorum de pign.
Quae res pigno obligari non possunt.
Ruficorum fauor. Quot modis hypo-
thēca dissolutur. Noua ratione cō-
ciliata l. s. C. de remissione pig. cum Ivo
Junctate, in quib. caū. pig. vel hypo. fo.
explos⁹ auguri⁹ Accu. fl. item libe-
ratur. §. j. vers⁹ satisfactione. eo. ti. di-
lucidus explicata cap. 17. fol. eod.

Hypothece actione quid. Cui, &
aduersus quem competat. Quid pro-
bandum in actione hypothecaria. Glo-
sa diabolica, cum Bartol. defensa: Za-
bulus per strictus cap. 18. fol. 658

De actionibus preiudicitalibus. Quid
requiratur, vt filius, vel libertus, saltē
per vindicias alimenta, consequatur
cap. 19. fol. eod.

Cui sic preiudiciales actions ap-
pellentur, novaratione decisum care-
ris refutatis. Cagut certe vñ forensi
non alienum cap. 20. fol. eod.

Qua actione petantur adscripti⁹, &
vnde illi dī. Adscripti⁹ seruī mi-
nimū differentes. Minores vñfali, in
antiquum feudum succedentes, velut
adscripti originarij. Conseruēdo feu-
daria cap. 21. fol. 659

Qua petatur actione, annua præsta-

rio. Quotuplex sit. Et an ex diuturna
præstatione præsumatur titulus. Alcia.
locus explicatus. Quando titulus præ-
sumatur ex præstatione. An & quando
proper diuturnam præstationem, actio
competat ca. 22. fol. eod.

An sententiam in actione preiudi-
ciali lata, ius faciat. Et quid sit, senten-
tiam ius facere. Communū opinione
reiecta. Forcluso, triuiale vocabulum,
quid & vnde cap. 23. fol. eod.

Epitome tituli C. de cōst. pecu. No-
minum disputatio relinquenda pertinac-
ibus. Actio receptiū quid, & vnde se
appellata est, ex Ciceronis, Cæsaris,
Gellii, Budæi, authoritatibus: obitriq;
Zafus notatus cap. 24. fol. 660

Graue est fidem fallere. Attilius Re-
gulus. Fides quid, pactum quid. Vestita
pacta, barbare ab antiquis appellata.
Actio ex pacto nudo, nulla. An cōstitu-
tum sit pactū nudū? Non esse, aduersus
Accusūm, nouū defendit. Quid
pactū nudū, nota ratione. Cur stipula-
tio stricti iur. Plauti locus. Angelii di-
stinctio repudiat. Et an in dubio quis
sine causa promittere censeatur, siue
non donare p̄fumitur. Bartolus, iuris
Homerus, dormitans cap. 25. fol. eod.

Multiplex debitorū genus. Quid sit,
iuribus deberi pecunia. Declarata l. j.
§. fi. de cōst. pecu. præter Accusūm.
Ius prætorium & naturalē se mutuū
concessant. Et an sit vñ, quod Bartol.
ait, ea quia inducent cōstitutionem in-
debiti, impedit cōstitutionem &c. & contra
Bar. sib. contrarius c. 26. fol. 661

Constitutū quid. Quid cōstituire pos-
sit. Quid in constitutū deduci posse.
Actione constitutā pecunia cum cūlari
posse, cum actione p̄fusi, aduersus Zafus.
Et quare. Cōstitutiū virilis. Vtq;
discepere cōstituens a fideliūs, & in
quibus conueniat cap. 27. fol. eod.

De actionibus de peculio. Peculij si-
gnificatio varia, & multiplex. Vnde pe-
culij dictū sit. Diuīs peculij. Crudelis
seruitus à Christians abdicata. Flori hy-
storici locus cap. 28. fol. 662

Ratio concedenda actionis de pe-
culio, aduersus dominū patrēm. Et
filium, ad esse in iudicio posse, sine
uthoritate paterna, ratione castrensiū
rerum. Licit Acurius, contra ca. 29.
fol. eod.

Quando actio de peculio competat.
Peculium intelligitur deducto si quid à
seruo domino debetur. An adiecio de
peculio sit propriū nomen actio. De
de olo & de eo quod merito causa, ad
iectiones. Et an de peculio actio dativa
sit, improbata Cyni sententia. Bartolus
reprehens⁹. Actio de peculio personalis.
Actio de peculio, eadēm sit ei-
ta ea quā datur aduersus filium. Ex-
plicatus vers⁹. Institut⁹, quod cum eo.
cap. 30. fol. eod.

Actio de peculio quid. Cui, &
aduersus quem competat. Quid pro-
curatur, vt filius, vel libertus, saltē
per vindicias alimenta, consequatur
cap. 31. fol. eod.

Qua actione petantur adscripti⁹, &
vnde illi dī. Adscripti⁹ seruī mi-
nimū differentes. Minores vñfali, in
antiquum feudum succedentes, velut
adscripti originarij. Conseruēdo feu-
daria cap. 32. fol. eod.

Actio de in rem verso, quando com-

petat, & quatenus. Quo pacto intelli-
gatur in rem versus. Actio de in rem
verso, utlis, quia perpetua. Quo mo-
dis actio de peculio extinguitur ca. 33.
fol. 664

An actio de peculio, tributoria, de in
rem verso, eodem libello cumulati pos-
sint. Declarata l. nemo ex his §. de
regu. iu. & §. præterea quod cum eo. &
l. quod in hereditate, §. eligere de tribu
cap. 34. fol. eod.

De iurecurando. Iurandū in duas
omnīo species distributum. Incuria,
in diuīendo, Iureconfutoriū, iuris-
iurandi subduīsio. Quid vol. partum,
quid necessarium. Necessarium alia ra-
tione dici, quā Bartolus, & sequaces
patent. Alia iuramenti diuīsio, ex acci-
denti cap. 35. fol. eod.

Spontaneū iuramentum quid o-
peretur. Confessio pro le, & contra
facta, quatenus præjudicet. Declarata
lex Publia. §. fin. dep. Difunctione no-
taria digna. Verus idemque nouis, &
subtilis intellectus l. Aurelius. §. fin. de
lib. leg. cap. 36. fol. eod.

Actio in factū, ex iurecurando, quando
competat. Actio vñ ex iuramento,
etiam formiter (quod aīt) præficit.
aduersus crebriores sententiam. Ve-
terum inanis dubitatio, Fabrique in
re faci iimpingentes, error. Explana-
ta l. duo. §. Marcellus. l. sed eti. §. fi. cū
de hæreditate, de iurecurando. An & quan-
do iuramento efficitur ad alios exten-
datur, cap. 37. fol. 665

Vis iuramenti. An oblatum reculari
posit. Vlpiani verba elegatissima in-
iurandū, & §. si petunt. Accur-
sus te prehēsus a declarata le, qui §.
pub. ac noua ratione cōciliata cū locis
prima fronte repugnabit. cap. 38. fo. eo.

Actorie, an re in dubio causis iu-
ramēti. An oblatum reculari
ri debet. Bartoli distinctione reiecta.
Et declarata, aduersus communem do-
ctrinam. Lin. bon. & fidei. C. & L. admō-
nendis, de iurecurio cap. 39. fol. eod.

Necessarij, & iudiciale iuramenti dif-
ferentia. Declarata l. de perio. de in
item iur. Blasphemorum in crepatio.

Iuramenti omnis tacita cōditiones. Iu-
ramēti sententia dum ca. 4. fo. 666

De penalib⁹ actionibus. Pena quo-
tuplex. Quare sic dicuntur penales a-
ctiones. Actio merē penalis, & mixta.
Penalis actio duplex c. 41. fol. eod.

Actiones penales multa. Albū p-
etoris quid. Noua ratione declarata l. si
familia, de iuridictione om. iud. in-
tegris cōciliata cum l. illud. ad. Aq.

Erin quibus caūs, pena ab uno per-
solata, alterum ex dilecti confortibus
liberet cap. 42. fol. eod.

Pena, o. aureorū, priuatōne delato-
ri, an si addici debet. 43. fo. 667

Filius apud Gallos in potestate paren-
tum non esse. Reuerteris scribus in vñ
uersum, specialiter vñ patrib⁹, pat-
ronisque exhibenda cap. 44. fo. eo.

Parentem, patronum, in ius vocari
non debet, fina via. Et quid de pa-
rente adoptio, & matre naturali. Gel-
lij locut⁹. Et an filiusa, patrem in ius
venia vocans, in penam 50. aurum
incidat. Verba cum effectu acci-
pienda cap. 45. fol. eod.

Ad vitādā penam, sufficiāte ve-
niāt petiſſa, licet impetrata non flu-
rit. Et an viator externus petita venia,
cāque non impetrata, exequens mul-
tandus sit. Penas non esse extendandas
cap. 46. fol. eod.

Declaratur l. iij. ne quis cum qui in